diſco vo. quoniaꝫ ſuper oīa bo. ſua conſti. eū. ORI. vt. ſ.
conregnet cuꝫ chriſto: cui oīa ſua tradidit pater: ſicut bo
ni patris filius ſup oēm patris ſubſtantiam conſtitutus:
participat huiuſmodi dignitatem ⁊ gloriam fidelibus:
⁊ prudentibus diſpēſatoribus ſuis: vt ſint ⁊ ipi ſup oēm
creaturā. RABA. Nō vt ſoli ſꝫ vt p̄ ceteris eterna p̄mia
habeāt: tū ꝓ ſua vita: tū ꝓ gregis cuſtodia. HILA. Uel
ſup oīa bōa ꝯſtituet. i. i dei glīa collocabit: qꝛ nihil ē vltra
qḋ meli⁹ ſit. CHRY. Deinde nō ſolū ab honore q̄ imi-
net bonis: ſꝫ a pena quā minat̄ malis erudit auditorē cū
ſubdit. Si aūt dixe. ma. ſer. ille i cor. ſuo: morā fa. do. me.
veni. ⁊ cepe. ꝑcutere. AVG. ad eſichiū: Ex morib⁹ hui⁹
ſui apparet aīus ei⁹: quos mores ſꝫ breuit̄ magiſter bo-
nus curauit exprimere. i. ſupbiā cuꝫ dicit: Et ceperit ꝑcu.
ꝯſer. ſuos. atqꝫ luxuriā cū dicit. Manducet aūt ⁊ bi. cum
ebrio. ne qḋ dicebat. Morā facit dñs me⁹. deſiderio ſui
dñi dicere crederet. Quō. n. ardebat ille q̄ dixit: Sitiuit
aīa mea ad deū viuū qñ veniā. Dicēdo. n. qñ veniā: mo-
ras ſe ꝑpeti moleſte ferebat: qꝛ ēt qḋ tpe accelerat̄: deſide
rio tardū vi. ORI. Peccat aūt i deū q̄cūqꝫ ep̄us q̄ nō q̄ſi
ꝯſeruus miniſtrat: ſꝫ q̄ſi dñs: ⁊ frequēter vt amar⁹ dñs ꝑ
viꝫ dominat̄: ⁊ nō eſuriētes ſuſcipit ſꝫ epulat̄ cū ebrioſis
⁊ ſemp ſomniat: qꝛ p⁹ multū tpis vētur⁹ ē dñs. RABA.
Tipice ēt pōt itelligi ꝯſeruos ꝑcutere ꝯſciētias ifirmorū
verbo vel exēplo viciare. HIE. Qḋ aūt dic: Ueniet dñs
ſer. il. i die q̄ nō ſperat ⁊ ho. q̄ igno. Ad hoc dicit: vt ſciat
qñ nō putat dñs tūc eū eē vētuꝝ: ⁊ vigilātie ac ſolicitudi-
nis diſpēſatores admonet. Porro qḋ dicit: Diuidet eum
nō ē intelligēdū ꝙ gladio eū diſſecet: ſꝫ a ſcōꝝ ꝯſortio eū
ſeget. ORI. Uel diuidet eū: qñ ſpūs ei⁹. i. ſpiritale donū
reuertet ad deū q̄ dedit eū. Aīa aūt cū corpore ſuo vadit
in gehennā. Juſtus aūt nō diuidit: ſꝫ aīa ei⁹ vadit cū ſpū
. i. ſpiritali dono ad regna celeſtia. Qui aūt diuidunt: non
hñt poſtmodū i ſe ptē ſpiritalis doni q̄ erat a deo: ſꝫ reli
qua ps q̄ erat ipoꝝ. i. aīa q̄ cū corpore puniet. vñ ſequit:
Et ptē eius ponet cū hypocritis. HIE. Cū his videlicꝫ
q̄ erāt in agro: ⁊ q̄ molebāt: ⁊ nihilominus derelicti ſunt.
Sepe. n. dicim⁹ hypocritā aliud eē ⁊ aliud oñdere: ſicut ⁊
in agro ⁊ i mola idē facere videbāt: ſꝫ exitus diuerſe vo
lūtatis aperuit. RA. Uel cū hypocritis ſuſcipit ptē ſuaꝫ
ſ. duplicē gehēne penā. i. ignis ⁊ frigoris. vñ ſeqt̄: Ibi erit
fletus ⁊ ſtridor dētiū. ad ignē. n. ꝑtinet fletus oculoꝝ: ad
frigus ſtridor dentiū. ORI. Uel fletus erit eis qui male
in hoc mūdo ridētes fuerūt: ⁊ his qui requieuerūt irrati
onabilit̄ erit dētiū ſtridor. nolētes. n. dolores mālit̄ ſuffer
re: ꝯpulſi tormētis dentib⁹ ſtridēt: illi. ſ. qui manducaue-
rūt acerbitatē malicie. Ex his aūt cognoſcere ē: qm̄ nō ſo
lū qui fideles ſūt ⁊ prudētes: ꝯſtituit dñs ſup familiā ſuā
ſꝫ ēt malos: ⁊ qḋ ñ ſoluat eos de hoc ꝙ ꝯſtituti ſūt a dño
ſup familiā ei⁹: ſꝫ illud vt dent i tpe cibos: ⁊ vt abſtineāt
a ꝑcuſſionib⁹ ⁊ comeſſatōibus. AVG. ad eſichiū: Hoc
aūt huo malo remoto q̄ ꝓculdubio dñi ſui odit aduētū:
ꝯſtituam⁹ añ oculos tres huos bonos aduentū dñi deſi
derātes. Si vnus eoꝝ citius: alter tardius dñm ſuū dicit
eē ventuꝝ: tertius de hac re ſuā ignorātiā ꝯfitet̄. videmus
tñ quis magis euangelio cōſonet. vnde dicit: Uigilemus
⁊ oremus qꝛ citius vēturus ē dñs. Alter dicit: Uigilem⁹
qꝛ breuis ⁊ icerta ē vita iſta: q̄uis tardius vētur⁹ ſit dñs
Tertius dicit: Uigilemus qꝛ breuis ⁊ incerta ē vita iſta:
⁊ neſcimus qñ venturus ē dñs. Quid aūt aliud hic dicit
q̄ ꝙ cū audimus euāgeliuꝫ dicere. Uigilate qꝛ neſcitis q̄
hora venturus ſit dominus. omnes quidem pre deſide
rio regni dei hoc volunt eſſe veꝝ quod putat primus de
inde ſi factū fuerit gaudebit cum illo ſecundus ⁊ tertius.
ſi autem factum non fuerit: metuendū ē ne inter ipas mo
ras perturbentur qui crediderant quod dixerat primus
⁊ incipiant domini aduentum non tardū putare ſed nul-
lum. Qui autem credit quod dicit ſecundus: tardius do
minum eſſe venturum: ſi falſum fuerit nulli turbabuntur
in fide: ſed inopinato gaudio perfruentur. Qui autē quid
horum verum ſit ignorare ſe confitetur: illud optat: hoc
tollerat in nullo eorum errat: quia nil eoruꝫ aut affirmat
aut negat.

CA.XXV

Unc ſimile erit regnū celoꝝ decē vir
ginibus: q̄ accipientes lāpades ſuas
exierūt obuiā ſpōſo ⁊ ſpōſe. Quinqꝫ
aūt ex eis erāt fatue: ⁊ qnqꝫ prudētes
Sed quinqꝫ fatue acceptis lāpadib⁹
nō ſumpſerūt oleū ſecū. Prudentes vero accepe
rūt oleū in vaſis ſuis cū lāpadibus. Morā auteꝫ
faciēte ſponſo dormitauerunt oēs ⁊ dormierunt.
Media aūt nocte clamor factus ē: ecce ſponſus
venit: exite obuiā ei. Tūc ſurrexerūt oēs virgines
ille: ⁊ ornauerūt lāpades ſuas. Fatue aūt ſapienti
bus dixerūt: Date nobis de oleo veſtro: qꝛ lāpa-
des noſtre extiguunt̄. Rñderūt prudētes dicentes
Ne forte nō ſuff ciat nobis ⁊ vobis: ite poti⁹ ad vē
dētes ⁊ emite vobis. Dū aūt irēt emere: venit ſpō-
ſus ⁊ q̄ pate erāt itrauerūt cū eo ad nuptias: ⁊ clau
ſa ē ianua. Nouiſſime vero veniunt ⁊ reliq̄ virgīes
dicentes: Dñe dñe: aperi nobis. At ille rñdens ait:
Amē dico vobis neſcio vos. Uigilate itaqꝫ: quia
neſcitis dieꝫ neqꝫ horam.

CHRY. In ſuperiori parabola dñs penā oñdit eius
qui ꝑcuciebat: ⁊ inebriebat: ⁊ bona dñi ſui diſꝑgebat. In
hac aūt parabola punitionē inducit ēt ei qui vtilitatē nō
affert: neqꝫ copioſe hec quibus indiget ſibi preparat. ha-
bebant enim fatue v̄gines oleū: ſed non copioſe. vnde di
citur: Tunc ſi. erit reg. ce. x. vir. HILA. Ideo autem di-
citur: Tunc: qꝛ de magno die domini de quo ſupra age-
batur oīs hic ſermo ē. CHRY. Regnū aūt celoꝝ pre-
ſentis tpis eccleſia dēſicat ⁊ ibi. Mittet filius hominis
angelos ſuos: ⁊ colligent de regno eius omnia ſcandala.
HIE. Similitudineꝫ autem. x. virginum fatuarum atqꝫ
prudentū quidam ſimpliciter interpretantur in virginib⁹
quarum alie iuxta apoſtolum ⁊ corpore ⁊ mente ſūt vir-
gines: alie virginitatem tm̄ corporum reſeruantes: vel ce
tera opera nō habent: vel parentum cuſtodia reſeruante
nihilominus mente nupſerūt. Sed mihi videtur ex ſupe
rioribus alius eſſe ſenſus qui dicitur: Et non ad virgina
lia corpora ſed ad oē hoīum genus hāc cōparationem ꝑ
tinere. GRE. in ho. In quinqꝫ. n. corporis ſenſib⁹ vnuſ
quiſqꝫ ſubſiſtit gemiatus: geminat⁹ aūt quinarius denari
um perficit. Et qꝛ ex vtroqꝫ ſexu fidelium multitudo col
ligitur: ſancta eccleſia. x. virginibus ſimilis denunciatur:
vbi mali cū bonis: reprobi cum electis admixti ſūt: recte
ſimile virginibus prudentibus ⁊ fatuis perhibetur.
CHRY. in ho. Ideo aūt ponit parabolā hāc in virgi-
nuꝫ ꝑſona: vt oñdat ꝙ lꝫ virginitas magnum quid ſit: tñ
ſi ab operibus miſericordie ſit deſerta: cuꝫ adulteris fo-
ras eiicietur. ORI. Uel ſenſus omniū qui receperūt ver
bum dei virgines ſunt. Tale eniꝫ eſt verbū dei vt de ſua
mundicia accommodet oībus qui per ſuā doctrinam re
ceſſerūt ab idoloꝝ cultura: acceſſerunt aūt ꝑ xp̄m ad dei
culturā. vnde ſequit̄: Que accipi. lam. ſuas exierunt ob.
ſpon. ⁊ ſponſe. Accipiūt enim lāpades ſuas: ideſt organa
ſua nālia: ⁊ egrediunt̄ de mundo ⁊ de erroribus: ⁊ veniūt
obuiam ſaluatori qui ſemper paratus eſt venire: vt igre-
diatur ſimul cum dignis ad beatam ſponſam eccleſiam.
HILA. Uel ſponſus atqꝫ ſponſa dominus noſter eſt in
corpore deus: nanqꝫ ſpiritui caro ſponſa eſt. lāpades au
teꝫ quas acceperunt: aīaꝝ ſplēdentiū lumen eſt que ſacra
mento baptiſmi ſplenduerunt. AVG. de verbis do-

minī: Uel lampades que manibus geſtantur opera ſūt. di
ctū ē.n. Luceant opera veſtra cozam hominibus. GRE.
Qui aūt recte credūt: ⁊ iuſte veniunt: aſſimilant quinque
prudētibus. q̄ aūt ꝯfitent q̄dē fidē ieſu: nō aūt ꝑparant ſe
bonis operibus ad ſalutē: reliq̄s q̄nq̧ virginibus fatuis
vñ ſubdit: Quinq̧ aūt ex eis erāt fatue ⁊ quinq̧ prudētes
HIE. Sūt.n. quinq̧ ſenſus q̄ feſtināt ad celeſtia ⁊ ſupna
deſiderāt. De viſu aūt ⁊ auditu ⁊ tactu ſpecialiter dictū ē
Qḋ vidimus: qḋ audiuimus: qḋ oculis nr̄is perſpexim⁹
⁊ manus nr̄e palpauerūt. De guſtu: Guſtate ⁊ videte q̄m
ſuauis ē dñs: De odoratu: In odore vnguētoꝝ tuoꝝ cur
rimus. Alij aūt ſūt quinq̧ ſenſus terrenis fecibus ĩhiātes
AVG. de ver. do. Uel ꝑ quinq̧ virgines ſignificat q̄nq̧
ptita ꝯtinētia a carnis illecebris: cōtinendus ē.n. ai appe
titus a voluptate oculoꝝ: auriū: olfaciēdi: guſtādi: ⁊ tan
gendi. Sed q: iſta ꝯtinentia pri̇ cozā deo fit vt illi place
atur interiori gaudio ꝯſcientie: prim cozā hoibus tm̄: vt
gloria humana capiat: quinq̧ dicunt ſapientes: ⁊ quinq̧
ſtulte. vtreq̧ tñ v̄gines. q: vtraq̧ ꝯtinētia ē: q̄uis diuerſo
fomite gaudeat. ORI. Sicut aūt ſequunt ſeipas inuicē
v̄tutes: ⁊ q̄ vnā habuerit oēs habeat: ſic ⁊ ſenſus omnes
alterutꝝ ſe ſubſequunt: ꝑpterea neceſſe ē: vt ad oēs q̄nq̧
ſenſus ſint prudētes: aut oēs fatui. HILA. Uel abſolute
in quinq̧ prudentibus ⁊ quinq̧ fatuis: fideliū atq̧ infide
lium ē ꝯſtituta diuiſio. GRE. Notādū vero ē q̄ oēs lam
pades habēt: ſed nō oēs oleū hñt. Sequit.n. Sed q̄nq̧
fatue acce. lampa. nō ſumpſe. oleū ſecū. Prudentes vero
acce. oleū ĩ va. ſuis cū lampadibus. HILA. Oleū boni
operis fructus ē. vaſa humana ſūt corpoza intra quorū
viſcera theſaurus bone ꝯſciētie recōdēdus ē. HIE. Ole
um ḡ hñt virgines q̄ iuxta fidē operibus adoznant. non
hñt oleū q̄ vident ſimili q̄dē fide ꝯfiteri: ſed virtutū opa
negligunt. AVG. de ver. do. Uel per oleū ipam leticiā
ſignificari arbitror: ſcḋm illud: Unxit te deus tuus oleo ex
ultationis. Qui ergo nō ꝑpterea gaudet: q: deo intrinſe-
cus placet nō h̄z oleū ſecū. gaudiū enim nō hñt dū incon
tinenter viuunt: niſi in laudibus hoīum. Prudentes autē
acce. oleū cū lāpadib⁹. i. leticiā bonoꝝ operū. In vaſis
ſuis. i. in corde atq̧ ꝯſcientia poſuerunt: ſicut apoſtolus
monet: Probet aūt ſeipſū hō: ⁊ tūc gloriā habebit ĩ ſeipo
non in altero. CHR. in ho. Uel oleū hic vocat charita-
tē ⁊ elemoſynā: ⁊ quodcūq̧ circa idigentes auxiliū. Lam
pades aūt vocat virginitatis chariſma: pp hoc ⁊ ſtultas
eas vocat: q̄m maiorē ſuſtinētes laborē pp minorē oīa p
diderunt: maiori.n. labore vincit carnis cupido q̄ pecu-
niaꝝ. ORIG. Uel oleū ē verbū doctrine quo vaſa aiaꝝ
iplent. Nihil.n. ſic ꝯfortat ſicut moralis ſmo: q̄ oleū lumi
nis appellat. Prudētes ergo acceperūt huiuſmodi oleū
qḋ ſatis ſit eis ēt tardāte exitu: ⁊ morante verbo venire
ad ꝯſūmationē coꝝ. Fatue aūt acceperūt lāpades: in pri
mis q̄dē accēſas: ſed tñ oleū non acceperūt vt eis ſuffi-
ceret vſq̧ ad finē: negligētes circa ſuſceptionē doctrine q̄
ꝯfortat fidē: ⁊ bonoꝝ actuū lumē illuminat. vnde ſequit
Morā aūt fa. ſpon. dor. oēs: ⁊ dormierūt. AVGV. de
ver. do. Ex vtroq̧.n. genere hominū moriunt hoc inter-
uallo tꝑis: donec ſub aduētu dñi fiat reſurrectio mortuo
rū. GRE. Dormire ⁊ enim mori ē. Ante ſomnū v̄o dor
mitare ē ante mortē a ſalute lāgueſcere: q: ꝑ pōdus egri-
tudinis ꝑuenit ad ſomnū mortis. Uel dormitauerunt. i.
mortue ſunt. Cōſequēter aūt d̄r: Dormierūt. q: poſtea ſu
ſcitāde ſūt: Per hoc aūt q̄ dicit. Morā aūt faci. ſponſo.
oñdit q̄ nō paꝝ tꝑis inter priorē ⁊ ſecūdū dñi aduentum
ꝑtergredit. ORI. Uel ſponſo tardāte ⁊ nō cito veniente
verbo ad ꝯſummationē vite patiunt aliquid ſenſus dor
mitantes: ⁊ quaſi in nocte mūdi agentes ⁊ dormierūt: vt
puta remiſſius agentes a ſēſu illo vitali: nō tamē lampa
des ꝑdiderūt: neq̧ deſꝑauerūt de conſeruatione olei ille
prudētes. vñ ſequit: Media aūt nocte clamor factus eſt
ecce ſpon. ve. exite obuiā ei. HIERO. Traditio iudeo
rū ē: chriſtū media nocte venturū in ſimilitudinē egypti
q̄n paſca celebratū ē ⁊ exterminator venit: ⁊ dñs ſuper ta
bernacula trāſijt: ⁊ ſanguine agni poſtes nr̄aꝝ frontium
ꝯſecrate ſūt: vnde reor ⁊ traditionē apoſtolicā ꝑmāſiſſe
vt die vigiliaꝝ paſche ante noctē dimidiū populū dimit
tere nō liceat expectātes xp̄i aduētū: poſtq̄ illud tꝑs trā
ſiret ſecuritate ꝑſumpta feſtū cuncti agant diē. vñ pſalmi
ſta dicebat: Media nocte ſurgebam ad confitēdum tibi.
AVG. de ver. do. Uel media nocte. i. nullo ſciente aut
ſperāte. HIERO. ſubito ḡ q̄ſi in tēpeſta nocte: ⁊ ſecuris
oibus: q̄n grauiſſimus ſopor ē ꝑ angeloꝝ clamorē ⁊ tu
bas ꝑcedētiū fortitudinū chriſti reſonabit aduentus. qḋ
ſignificat cū d̄r: Ecce ſpon. venit exite obuiā ei. HILA.
Tuba enim excitāte ſpōſo tm̄ obuiā ꝑcedit. Erūt.n. iam
ambo vnū. i. caro ⁊ deus: q: in gl'am ſpiritalē humilitas
carnis trāſſormata ē. AVG. de ver. do. Uel qḋ dicit ſpō
ſo tm̄ obuiā venire v̄gines: ſic intelligēdū puto: vt ex ipis
virginibus ꝯſtet ea q̄ d̄r ſponſa: tanq̄ ſi oibus chriſtianis
in eccleſia ꝯcurrētibus filij ad matrē currere dicātur. cū
ex ipſis filijs ꝯgregatis ꝯſtet ea q̄ d̄r mater. nunc enī deſ
ponſata ē eccleſia: ⁊ virgo ē ad nuptias perducenda illo
tēpore quo vniuerſa mortalitate in ea ꝑtereunte: imortali
ꝯiunctione habeat. ORI. Uel media nocte. i. in altitudie
remiſſiōis factus ē clamor oēs ſuſcitare volētū ſicut ex
iſtimo angeloꝝ qui ſūt adminiſtratorij ſpūs intus clamā
tes in ſenſib⁹ oīum dormiētiū. Ecce ſpon. ve. exite obuiā
ei. ⁊ ſuggeſtionē quidē hāc oēs audierūt: ⁊ ſurrexerūt: nō
aūt oēs decēter īpoſuerūt lāpadibus ſuis ornatū. vñ ſe
quit. Tūc ſurrexerūt oēs virgines ille ⁊ orna. lāpa. ſuas
Ornant aūt lāpades ſenſuū euāgelicis vſibus: Qui aūt
male vtunt ſenſibus: ornamētū nullū habent in ſenſibus.
GRE. Uel tūc quidē oēs virgines ſurgūt: q: ⁊ electi ⁊ re
probi a ſomno ſue mortis excitantur. Lāpades ornant
q: ſua ſecū opera numerāt: ꝑ q̄bus eterna recipere bea
titudinē expectāt. AVG. de ver. do. Aptauerūt.n. lāpa
des ſuas. i. rōnes reddēdas opeꝝ ſuoꝝ. HILA. Ulāl
padaꝝ aſſumptio aīaꝝ ē reditus ĩ corpora: eorūq̧ lux ē
ꝯſciētia boni operis elucēs: q̄ vaſculis corpoꝝ ꝯtinetur.
ORI. Sed lampades fatuaꝝ virginū extinguunt: q: eo-
rū opera q̄ clara hoibus foris apparuerūt: in aduentu
iudicis intus obſcurant. vñ ſequit: Fatue aūt ſapiētib⁹ di
xerunt: Date nobis de oleo vr̄o: q: lāpades noſtre extin
guuntur. Quid ē aūt q̄ tūc a prudētibus oleū petunt: niſi
q̄ in aduentu iudicis cū ſe intus vacuas inuenerint: teſti
moniū foris querūt: ac ſi a ſua fiducia decepte ꝓximis
dicāt: Quia nos q̄ſi ſine opere repelli ꝯſpicitis: dicite de
nr̄is operibus qḋ vidiſtis. AVG. de ver. do. De ꝯſuetu
dine.n. id ſp ingrit vñ gaudere aīus ſolet. Itaq̧ hoīuꝫ q̄
corda ñ videt teſtioniū volūt hēre apḋ deū q̄ cordis iſpe
ctor ē: ſꝫ q̄ꝝ fcā aliena laude fulciūt eadē ſubtracta deficī
unt: vñ ⁊ eaꝝ lāpades extiguūt. Uel v̄gies q̄ lāpades ſuas
q̄runt extigui: oñdūt eas ex pte lucere ⁊ tñ ñ hñt lumē ſuf
ficiēs: nec opera perpetua. Siq̄s igit h̄z aīum virginalē
⁊ amatorē pudicitie: nō dꝫ mediocriter eē cōtentus his
q̄ cito exareſcūt: ⁊ orto caumate areſiūt: ſed perfectas vir
tutes ſequat: vt lumē hēat ſempiternū. CHRY. in ho.
Nō ſolum he virgines ſtulte erāt: q̄m hic receſſerūt miſe
ricordia carentes: ſꝫ q: eſtimabant ibi ſe accepturas vbi
ĩportune queſierūt. Quāuis aūt illis virginibus prudē-
tibus nihil miſericordius ſit: q̄ pp miſericordiā maxime
fuerūt approbate: nō tñ ſtulte virgines ſua petitione pō
te ſūt. Sequit: Rñde prudētes dicētes: Ne forte nō ſuffi
nobis ⁊ vobis. Hinc aūt diſcimus q̄ nullus nr̄um adiu
poterit niſi opib⁹ cū q̄b⁹ īuenti erim⁹. HIE. Nō.n. hoc
virgines prudētes de auaricia ſed de timore rñdent: vñ
q̄ſq̧ ꝑ ſuis opib⁹ mercedē accipiet: neq̧ pñt ĩ die iudicij
alioꝝ v̄tutes alioꝝ vitia ſubleuare. Dāt aūt prudētes cō
ſiliū: vt nō debeāt ſine oleo lāpadaꝝ ſponſo occurrere.
Et hoc ē qḋ ſequitur: Ite potius ad vēdentes ⁊ emi. vobis.
HILA.

HILA. Uendentes hi ſunt qui miſericordia fideliū in
digentes: reddūt ex ſe petita ꝯmertia īdigentie ſue ſacieta
te boni operis nrī ꝯſciētiā venundātes. Hec ē.n. indefeſ
ſi luminis copioſa mā q̄ miſericordie fructibus ⁊ emēda
ē ⁊ recōdenda. CHR. ī ho. Uides ꝙ quanta nobis ſit a
pauperib⁹ negociatio: paupes aūt nō ſūt ibi ſ; hic: iōq; h
oleū ꝯgregare oꝫ: vt illic vtile ſit cū tempus nos vocet.
HIE. Uendit̄ ēt hoc oleū ⁊ multo emit̄ ꝑcio ac difficili
labore ꝯquirit̄: qḋ nō ſolū in elemoſynis: ſed in cunctis
virtutibus ⁊ ꝯſilijs ītelligimus magiſtroꝝ. ORIGE.
Uel aliter: Etſi fatue erāt: tñ hoc intelligebāt: qm̄ cū lumi
ne debebāt obuiā ire ſponſo: oēs lāpades ſenſuū hñtes
illuminatas. videbāt aūt ⁊ illud qm̄ ex eo ꝙ minus habe
bāt oleū rōnabile: iā ꝑpinquātibus tenebris lāpades ea
rū fuerāt obſcurāde. Sꝫ ſapiētes tranſmittūt fatuas ad
olei venditores: vidētes qm̄ non tm̄ oleū. i. verbū doctri
ne ꝯgregauerāt: vt ſufficeret ipſis ad vitā ⁊ illos docerēt
vñ dicūt: Ite potius ad ven. i. ad doctores. Et emite vo
bis. i. ab eis accipite: ⁊ precium ē perſeuerātia ⁊ amor di
ſcendi ⁊ diligentia: ⁊ labor cupiētiū diſcere. AVG. de
ver. do. Uel non ſūt putāde dediſſe ꝯſiliū: ſed crime eaꝝ
ex obliquo ꝯmemoraſſe. Uēdunt. n. adulatores oleū: qui
ſiue falſa ſiue ignorata laudādo: aīas ī errores mittunt: ⁊
eis vana gaudia tanꝙ fatuis ꝯſiliādo: aliquā de his mer
cedē ꝯmodi tpalis accipiūt. Di ꝙ: Ite ad ven. ⁊ eme. vo. i.
videamus nūc qd vos adiuuēt q̄ vobis laudes vendere
ꝯſueuerūt. Dicunt aūt: Ne fo. non ſuf. no. ⁊ vo. qꝛ alieno
teſtimonio nō iuuat̄ qſꝙ apud deū cui ſecreta cordis ap
parēt: ⁊ vix qſq; ſibi ſufficit: cui teſtimoniū ꝑhibebat cō
ſciētia ſua. HIE. Ueꝝ qꝛ iā emēdi tp̄s exceſſerat: ⁊ adue
niente iudicij die locus nō erat penitētie: nō noua patra
re opera: ſed preteritoꝝ rōnē cogunt̄ exoluere. vñ ſequit̄.
Dū aūt irēt emere ve. ſpon. ⁊ q̄ parate erāt intra. cū eo ad
nuptias. HILA. Nuptie aūt imortalitatis aſſumptio ē:
⁊ inter corruptionē atq; icorruptionē ex noua ſocietate
cōiunctio. CHRY. in ho. Per hoc aūt qḋ dicit. Dū irēt
emere: oñdit qꝛ ſi miſericordes efficiamur poſt morteꝫ
nihil lucrabimur ad effugiendū: ſicut nec diuiti ꝓfuit ꝙ
factus ē miſericors ⁊ ſollicitus circa eos q̄ ſibi attinebāt
ORI. Uel dicit. Dū irēt emere: ē. n. inuenire quoſdā qui
qn̄ debuerūt neglexerūt aliquid diſcere: in ipo aūt exitu
vite ſue dum diſponunt diſcere: ꝯprehendunt̄ a morte.
AVG. de ver. do. Uel aliter: Euntibus illis emere. i. in
clinantib⁹ ſe in ea q̄ foris ſunt: ⁊ ſolitis gaudere querenti
bus: qꝛ gaudia interna nō nouerāt: venit ille qui iudicat.
Et q̄ parate erāt. i. quibus corā deo ꝯſcia teſtimoniū ꝑhi
bebat. itra. cū eo ad nup. i. mūda aīa: puro ac ꝑfecto dei
vbo fecūda copulat̄. HIE. Poſt iudicij aūt dieꝫ bonoꝝ
opeꝝ ⁊ iuſticie occaſio nō relinquit̄. vñ ſequit̄: Et clauſa
ē ianua. AVG. de ver. do. Receptis. n. illis q̄ ſūt in ange
licā vitā ꝯmutati: claudit̄ aditus ad regna celoꝝ. non. n.
poſt iudiciū pꝫ precū ac meritoꝝ locus. HILA. Et tñ
cū iā pnie nullū ē tp̄s: fatue occurrūt. aperiri ſibi aditum
rogāt. vnde ſequit̄. Nouiſ. aūt. veni. ⁊ relique vgi. dicētes
Dñe dñe aperi nobis. HIE. Egregia in dñi appellatione
ꝯfeſſio idiciū fidei ē. Sꝫ qd ꝓdeſt voce inuocare: quē opi
bus neges? GRE. Dolore aūt repulſionis ꝯpulſe appel
lationē igeminat dñatōis iuocādo pꝛeꝫ: cui⁹ ī vita ſua mi
ſericordiā ꝯtēpſerūt. AVG. de ver. do. Nō aūt dictum eſt
ꝙ emerūt oleū: ⁊ ideo intelligende ſunt nullo iaꝫ remanē
te de alienis laudibus gaudio: in anguſtijs ⁊ magnis affli
ctionibus redire ad iploratione dei. ſed magna eius eſt ſe
ueritas poſt iudiciū: cui⁹ ante iudicium ineffabilis miſeri
cordia ꝓrogata ē. Propter quod ſequit̄. At ille rñdēs ait
Amē di. vo. neſcio vos. Ex illa. ſ. regula: qꝛ nō hꝫ ars di
i. eius ſapiētia vt intrēt ī gaudiū eius q̄ nō corā deo: ſꝫ vt
placerēt hoībus conati ſūt aliqd ſꝫ ꝑcepta eius operari
HIE. Nouit. n. dñs eos q̄ ſūt eius: ⁊ q̄ ignorat ignorabi
tur. ⁊ lꝫ virgines ſint vel corporis puritate vel vere fidei
ꝯfeſſione: tñ qꝛ oleū nō hñt: ignorant̄ a ſponſo. Ex hoc āt
ꝙ infert: Uigilate itaq; qꝛ neſcitis diē neq; horā. intelligit
vniuerſa que dicta ſūt eē ꝑmiſſa: vt qꝛ ignoramus iudicij
diē: ſolicite nobis lumē bonoꝝ opeꝝ ꝑparem⁹. AVG.
de ver. do. Nō aūt ſolū illius futuri tp̄is quo venturus ē
ſponſus: ſꝫ ſue qſq; dormitiōis diē ⁊ horā neſcit: ad quā
qſq; paratus ē: ēt paratus inuenit̄ cū illa vox ſonuerit q̄
oēs euigilaturi ſunt. AVG. ad eſichiū. Non defuerūt āt
q̄ docere voluerūt has qnq; ⁊ qnq; vgines ad hūc ei⁹ ad
uentū q̄ nūc fit ꝑ eccl'iaꝫ ptinere: ſꝫ hec nō ſūt temere pol
licēda: ne aliquid ocurrat quod valide ꝯdicat.

Sicut eni hō pegre ꝓficiſcēs vocauit ſeruos ſu
os: ⁊ tradidit illis bona ſua. Et vni dedit quinq;
talēta: alij aūt duo: alij vero vnū: vnicuiq; ſecūdū
ꝓpriā virtutē: ⁊ ꝓfectus ē ſtatī. Abijt autē q qn
q; talēta accepat: ⁊ opat⁹ ē in eis: ⁊ lucrat⁹ ē alia qn
q;. Silr̄ q duo accepat: lucratus ē alia duo. Qui
aūt vnū accepat abiēs fodit in terrā: ⁊ abſcondit
pecuniā dñi ſui. Poſt multū vero tp̄is venit dñs
ſeruoꝝ illoꝝ: ⁊ poſuit rōneꝫ cū eis. Et accedēs q
qnq; talēta accepat: obtulit alia qnq; talēta dicēs
Dñe qnq; talēta tradidiſti mihi: ecce alia quinq;
ſuplucratus ſuꝫ. Ait illi dñs eius: Euge ſerue bo
ne ⁊ fidelis: qꝛ ſup pauca fuiſti fidelis: ſup multa
te ꝯſtituā: intra ī gaudiū dñi tui. Acceſſit aūt ⁊ qui
duo talēta accepat ⁊ ait: Dñe duo talenta tradidi
ſti mihi: ecce duo alia lucratus ſuꝫ. Ait illi dñs ei⁹
Euge ſerue bone ⁊ fidelis: qꝛ ſup pauca fuiſti fide
lis: ſup multa te cōſtituā itra ī gaudiū dñi tui. Ac
cedēs aūt ⁊ q vnū talentū acceperat ait: Dñe ſcio
qꝛ hō durus es: metis vbi nō ſemiaſti: ⁊ ꝯgregas
vbi nō ſparſiſti: ⁊ timēs abij ⁊ abſcōdi talētū tuū ī
terra. Ecce hēs qḋ tuū ē: Rñdēs aūt dñs eius di
xit ei. Serue male ⁊ piger: ſciebas qꝛ meto vbi nō
ſemino: ⁊ ꝯgrego vbi nō ſparſi. Oportuit ergo te
ꝯmittere pecuniā meā nūmularijs: ⁊ veniens ego
recepiſſē vtiq; quod meū ē cū vſura. tollite itaq;
ab eo talētū: ⁊ date ei qui hꝫ decem talēta. Oi. n.
habēti dabit̄ ⁊ abundabit: ei aūt q nō hꝫ ⁊ quod
vr̄ hre auferet̄ ab eo. Et inutilē ſeruū eijcite in tene
bras exteriores: illic erit fletus ⁊ ſtridor dentium.

GLO. In ꝑcedēti parabola demonſtrata eſt eoꝝ ꝯdēna
tio q̄ oleū ſibi ſufficiēter nō preparauerāt: ſiue ꝑ oleuꝫ ni
tor opeꝝ: ſiue gaudiū ꝯſcie: ſiue elemoſyna q̄ ē ꝑ pecuniā
intelligat̄. Hec aūt parabola iducit̄ ꝯ eos q̄ nō ſolū pecu
nijs: ſed nec verbo nec alio mō ꝓdeſſe ꝓximis volūt: ſꝫ
oīa occultāt. vñ dicit: Sicut. n. ho. pere. ꝓ. vo. ſ. ſu. ⁊ tradi
dit illis bona ſua. GRE. Hō aūt iſte q̄ pegre ꝓficiſcitur
redēptor nr̄ ē qui in ea carne quaꝫ aſſūpſerat abijt in celū
Carnis. n. loc⁹ ꝓprius terra ē. q̄ qſi ad peregrinādū duci
tur: cuꝫ ꝑ redēptorē nr̄um ī celo collocat̄. ORI. Scdm
n. diuinitatis ſue nām ñ peregrinat̄ ſꝫ ſꝫ diſpēſationē cor
poris qḋ ſuſcepit. Qui. n. dicit diſcipulis ſuis: Ecce ego
vobiſcū ſum vſq; ad ꝯſūmationē ſeculi: vnigenitus dei eſt
q̄ nō ē corporeo habitu circūcluſus: hoc aūt dicētes nō
ſoluimus ieſum: ſed vnicuiq; ſubſtātie ꝓprietatē ei⁹ ſalua
mus. Poſſumus ⁊ talia dicere ꝙ peregrinat̄ dñs ꝑ fidem
ambulātibus ⁊ nō ꝑ ſpeꝫ: ſi aūt peregrinātes a corpore
cū dño fuerimus: tūc ⁊ ipſe erit nobiſcū. Simul ēt cōſide
rata: ꝙ nō vē redditio ſmonis ita ꝯſcripta ſicut homo pe
regrinās: ita ego aut filius hoīs: qm̄ ipſe ē qui in parabo

la ꝓponitur peregrinās quaſi homo:non ſicut filius dei.
HIE. Uocatis aūt aplis doctrinā eis euāgelioꝝ tradi
dit:nō ꝑ largitate ⁊ ꝑcitate alteri plus ⁊ alteri minus tri
buēs:ſed ꝓ accipiētiū viribꝰ:quō ⁊ aplꝰ eos q̄ ſolidū ci
bū capere nō poterāt:lacte potaſſe ſe dicit. vñ ſequit̄: Et
vni dedit q̄nq; talēta: alij aūt duo:alij vō vnū: vnicuiq;
ſm̄ ꝓpriā v̄tutē. CHRY. In quinq; ⁊ duobꝰ ⁊ vno talē
to diuerſas grās itelligunꝰ: q̄ vnicuiq; tradite ſūt. ORI.
Si qñ.n. videris eoꝝ qui acceperunt a xp̄o diſpēſatonē
eloquioꝝ dei:alios q̄dē hr̄e amplius:alios aūt minus:⁊
vt ita dicā:neq; in dimidio itelligētes reꝝ negocia ꝯpara
tione melioꝝ:alios aūt adhuc minus hr̄e videbitis diās
eoꝝ q̄ eloquia dñi ſuſceperūt a xp̄o:qm̄ alia fuit v̄tus eo
rū q̄bus data ſūt quinq; talēta:alia quibꝰ duo:alia quibꝰ
vnū:⁊ alter alteriꝰ nō capiebat mēſurā:⁊ qui accepit talē
tū vnū:accepit q̄dē datū nō ꝯtēptibile: Multū ē.n. ⁊ vnū
talētū talis dñi:tn̄ tres ſūt ꝓprij fui:ſicut tria ſūt genera
eoꝝ qui fructū faciūt. ⁊ quinq; quidē accepit talenta:que
oīa ſenſibilia ſcripturaꝝ pōt adducere ad ſenſus diuinio
res: duo aūt qui ē corporalē doctrinā edoctus:duo.n. vī
carnalis numerꝰ eē.ſz adhuc minus potēti vnū talentum
p̄rfamilias dedit. GRE. Uel aliter: Quinq; talētis dona
q̄nq; ſenſuū.i.exterioꝝ ſcia exprimit̄: duobꝰ vō itellectꝰ
⁊ operatio deſignat̄. vniꝰ autem talēti noīe intellectus tm̄
deſignat̄. Seqtur: Et ꝓfectus ē ſtatim. GLO. Nō locum
mutās:ſed liberā eis operādi ptātez ꝑmittēs ⁊ ſuo arbi
trio relinquēs. Sequit̄: Abijt aūt qui quinq; talēta acce.
⁊ ope.ē in eis:⁊ lucratus ē alia quinq;. HIE. Acceptis.n.
terrenis ſenſibus:celeſtiū ſibi noticiā duplicauit:ex crea
turis itelligēs creatorē ex corporalibus incorporalia:ex
breuibꝰ ſempiterna. GRE. Sūt ēt nonnulli q̄ ⁊ ſi interna
ac myſtica penetrare neſciūt:ꝑ intētionem tn̄ ſupne patrie
docēt recta q̄ pñt de ipſis exterioribꝰ q̄ acceperūt:dū qui
ſe a carnis petulātia:a terrenaꝝ reꝝ ambitu: atq; a viſi
biliū voluptate cuſtodiūt:ab his ēt alios admonēdo cō
peſcūt. ORI. Uel q̄ hñt ſenſus exercitatos ꝯuerſati ſalu
tariter:⁊ ad maiorē ſciaz ſeipſos erigentes ⁊ ſtudioſe do
cētes:lucrati ſūt alia quinq;:q2 nemo facile additamētum
accipit v̄tutis alterius niſi eius quā hz ⁊ quanta ipa ſcit:
tanta alteꝝ docet:⁊ nō amplius. HILA. Uel fuus ille q̄
quinq; talenta accepit:ppl̄s ex lege credētiū ē: ex qua ꝓfe
ctus meritū ipſius recte iplete euāgelice fidei opatiōe du
plicauit. Seqtur: Similit̄ ⁊ q̄ duo acceperat:lucratus eſt
alia duo. GRE. Sūt.n. nōnulli q̄ dū intelligēdo ⁊ operā
do alijs ꝑdicāt:q̄ſi duplicatū de negocio lucrū reportāt
q2 dū vtriq; ſexui ꝑdicatio impēdit̄:q̄ſi accepta talēta ge
minat̄. ORI. Uel lucrati ſūt alia duo.i.corporalē editio
nē ⁊ aliā paulo ſublimiorē. HILA. Uel ille fuꝰ cui duo
talenta ꝯmiſſa ſūt:gentiū populus ē:fide atq; ꝯfeſſione ⁊
filij iuſtificatus ⁊ p̄ris dñz nr̄uz ieſum xp̄m deū atq; ho
minē ex ſpū ⁊ carne cōfeſſus ē. hec ḡ ſunt duo talēta. Sed
vt ppl̄s iudeoꝝ oē ſacrm̄ qđ i q̄nq; talētis.i.i lege cogno
uerat. idipm̄ fide euāgelij duplicauit:ita iſte icremēto du
orū talentoꝝ itellectū atq; opatione ꝓmeruit. Sequitur:
Qui aūt vnū acce. abiēs fodit i terrā ⁊ abſcon.pecu. dñi
ſui. GRE. Talētū q̄ppe i terra abſcondere ē acceptū ige
niū i terrenis actibus iplicare. ORI. Uel aliter: Si qñ vi
deris aliquē:qui virtutē hz docēdi ⁊ aīabus ꝓficiēdi: ⁊
hāc v̄tutē occultat:q̄uis hēat quādā religionē ꝯuerſatōis
nō dubites dicere talē eē:q̄ accepit vnū talētū:⁊ abſcōdit
ipm̄ in terra. HILA. Uel iſte fuus q̄ vnū talētū accepit
⁊ in terra recōdidit:populus ē i lege ꝑſiſtens:q̄ ꝑp iuidiā
ſaluādaꝝ gentiū i terra acceptū talētū abſcondit. In terra
n. talētū abſcōdere:ē noue ꝑdicatiōis gl̄iam ſub obtrecta
tione corporee paſſionis occultare. Seqtur: Poſt multū
ve.tem.ve.do.ſer.illoꝝ:⁊ poſuit ra.cū eis. In rōne autez
ponēda iudicij examē ē. ORI. Et obſerua i hoc loco qm̄
nō ſui ad dñz vadūt vt iudicent̄:ſz dñs venit ad eos cū
tp̄s fuerit iple.ū:de quo dicit: Poſt multum vero tp̄is.i.
poſtq̄ dimiſit aptos ad negociādū aīaꝝ ſalutē:⁊ ideo nō
facile iuenit̄ q̄s ex eis q̄ apti fuerint ad huiuſmōi opus vt
cito trāſeat de hac vita:ſicut ē manifeſtū ex eo q̄ ⁊ apli ſe
nuerūt. Ex q̄bus dr̄ ad petꝝ: Cū ſenueris: extēdes manū
tuā. de paulo aūt dictū ē ad philemonē: Nūc aūt vt pau
lus ſenex. CHRY.i ho. Uide ⁊ dñm vbiq; nō ꝯfeſti ex
petentē rōnez vt diſcas eius lōganimitatē. Mihi aūt vī
q̄ reſurrectionē occulte inſinuās hoc dixit. HIE. Ideo
ḡ dicit: Poſt multū tp̄is:q2 grāde tp̄s ē inter aſceſſionē ſal
uatoris:⁊ ſcđz eiꝰ aduentū. GRE. Hec aūt lectio huius
euangelij ꝯſiderare nos admonet: ne qui plus ceteris in
hoc mūdo accepiſſe aliq̄d cernūt:ab auctore mūdi gra
uius iudicent̄. Cū.n. augent̄ dona:rōnes ēt creſcūt dono
rū. Tāto ḡ humilior quiſq; dz eē ex munere:quāto ſe ob
ligatiorē eē ꝯſpicit in reddēda rōne. ORI. Fiducia aūt fe
cit eū qui quinq; talēta acceperat audere: vt ad dñm pri
us accederet. Sequit̄.n. Et acce. qui quinq; talē. acce. ob
tu. alia quinq; dicēs. Dñe quinq; ta.tra.mi.ec. alia quinq;
ſuplu.ſuz. GRE. Seruꝰ ḡ qui geminata talēta retulit lau
dat̄ a dño:⁊ ad eternā remunerationē ꝑducit̄. vñ ſubdit:
Ait illi dñs: Euge. RABA. Euge interiectio ē letantis:ꝑ
qđ gaudiū ſuū dñs inſinuat:qui bene laborantē ſeruū ad
gaudiū eternū iuitat:de quo ꝓpheta ait. Letificabis nos
in gaudio cū vultu tuo. CHRY.i ho. Serue bone.qui
de bono loquit̄ qđ ē ad ꝓximū Et fidelis.q2 nihil eoꝝ q̄
ſūt dñi ſibi appropriauit. HIE. Dicit aūt: Sup pauca fui
ſti fidelis:q2 oīa q̄ in pñti hēmus:lz magna videant̄ ⁊ plu
rima:tn̄ ꝯparatione futuroꝝ pua ⁊ pauca ſūt. GRE. Sz
tūc fidelis fuus ſupra multa ꝯſtituit̄ qñ deuicta oīs cor
ruptiōis moleſtia:de eternis gaudijs i illa celeſti ſede glo
riat̄. Tunc ēt ad dñi ſui gaudiū ꝑfecte itromittit̄: qñ i eter
na illa patria aſſumptus:atq; angeloꝝ cetibꝰ admixtus
ſic interius gaudet de munere vt nō ſit qđ exterius dole
at iā de corruptione. HIE. Quid aūt pōt maius dari fi
deli fuo q̄ eē cū dño ⁊ videre gaudiū dñi ſui. CHRY. in
ho. Per hoc.n. verbū oēm beatitudinē oñdit. AUG.i.
de tri. Hoc.n. erit plenū gaudiū nr̄uz quo ampliꝰ non eſt:
frui deo:trinitate:ad cuiꝰ imaginē facti ſumꝰ. HIE. Utri
q; aūt fuo ⁊ q̄ de quinq; talētis.x.fecerat:⁊ qui de duo
bus quattuor:idē p̄rifamilias ſermo blāditur. Utrunq;
ēt ſimili recipit gaudio:nō ꝯſiderās lucri magnitudinem
ſed ſtudij voluntatē. vñ ſequit̄: Acceſſit aūt ⁊ qui duo tal.
accepat. ORI. Qđ aūt dicit:vel i eo q̄ q̄nq; talēta accepe
rat:vl̄ i iſto q̄ duo:accedēs:itellige acceſſū trāſitū de hoc
mūdo ad illū:⁊ vide qm̄ eadē dicta ſūt ambobꝰ ne forte
⁊ q̄ minorē hñt v̄tutē ⁊ totā illā quā hñt fz q̄ oportebat
exercuit:nihil minꝰ habiturꝰ ſit apud deū:q̄ ille qui fuerit
in maiori v̄tute:hoc.n. ſolū querit̄ vt quicquid habuerit
hō ex deo:toto eo vtat̄ ad gl̄am dei. GRE. Seruus autē
qui operari de talēto noluit ad dñm cū v̄bis excuſatōis
redit. vñ ſubdit: Acce. aūt ⁊ qui vnū talē. acce. ⁊ ait: Dñe
ſcio:q2 hō durus es. HIE. Uere.n. hoc qđ ſcriptū ē: Ad
excuſandas excuſationes i pctīs:ēt huic ſeruo cōtigit:vt
ad pigritiā ⁊ negligētiā ſuperbie q̄q; crimē accederet. Qui
n. debuit ſimpliciter inertiā ꝯfiteri ⁊ orare p̄remfamilias
ecōuerſo calūniat̄:⁊ dicit ſe prudēti feciſſe ꝯſilio: ne dum
lucra pecunie quereret:ēt de ſorte periclitaret̄. ORI. Ui
det̄.n. mihi iſte ſeruus fuiſſe inter credētes quidē: nō aūt
fiducialiter agētes:ſed latere volētes ⁊ oīa faciētes vt nō
cognoſcant̄ q̄ſi xp̄iani. adhuc vident̄ mihi qui huiuſmōi
ſūt timorē dei hr̄e:⁊ ſapere de eo q̄ſi de aliquo auſtero ⁊
iplacabili. hoc.n. ſignat cū dicit. Dñe ſcio q2 hō durꝰ es
Intelligimus aūt q̄ vere dñs nr̄ metit vbi non ſeminauit
qm̄ iuſtus ſeminat in ſpū:ex quo metet vitā eternaz. Me
tit ēt vbi nō ſeminat:⁊ ꝯgregat vbi nō ſpargit: q2 ſibi ꝯpu
tat eē collata q̄cūq; in pauperibꝰ fuerint ſeminata. HIE.
Ex eo ēt q̄ hic ſeruus auſus ē dicere: Metis vbi non ſe
minaſti:intelligimus ēt ⁊ gentiliū philoſophoꝝ bonā vi
tam recipere dñm. GRE. Sunt autē pleriq; intra eccliaz
quorum

quoꝝ iſte ſeruus imaginem tenet: qui melioris vite vias
aggredi metuūt: ⁊ tñ iacere in ſui corporis ignauia nō pti
meſcūt. Cūqꝫ ſe peccatores ꝯſiderant: ſcitatꝭ vias accipe
re trepidāt: ⁊ remanere in ſuis iniquitatib⁹ nō formidant.
HILA. Uel ꝑ hūc ſeruū itelligit ppl's iudeoꝝ in lege ꝑ
ſiſtēs q̄ dicit. Timui te: tāꝙ metu veteꝝ ꝑceptoꝝ ab vſu
euāgelice libertatꝭ abſtineat: dicatqꝫ: Ecce qd̄ tuū ē. velut
in his q̄ a dn̄o ꝑcepta ſunt fuerit imoratus: cū tñ ſciuerit
medēdos illic iuſticie fructus vbi lex ſata nō ſit: ⁊ collige
dos ex gētib⁹ q̄ nō ex abrae ſint ſtirpe diſpſi. HIE. Sed
qd̄ putauerat ꝓ excuſatōe dixiſſe: i culpā ꝑpriā vertitur
Unde ſeqtur: Reſpō. aūt dn̄s eius di. ei: Ser. male ⁊ pi.
ſcie. q: meto vbi nō ſemino. Seru⁹ aūt malus appellat:
q: calūniā dn̄o fecit: piger q: talentū noluit duplicare: vt
in altero ſupbie: in altero negligētie ꝯdēnet. Si inqt duꝝ
⁊ crudelē me noueras: ⁊ aliena ſectari tu ſcires me mea
diligētius q̄ſituꝝ: ⁊ dares pecuniā meā ſiue argētū nūmu
larijs: vtrūqꝫ. n. argyſion grecus ſmo ſignificat. Eloquia
inqd dn̄i eloq̄a caſta: argētū igne examinatū. pecunia ḡ ⁊
argētū: ꝑdicatio euangelij ⁊ ſmo diuinus ē q̄ dari debuit
nūmularijs. i. vel ceteris doctoribus qd̄ fecerūt apl'i per
ſingulas ꝓuincias p̄ſbyteros ⁊ ep̄os ordināte s: vel cū-
ctis credētib⁹ q̄ pn̄t pecuniā duplicare ⁊ cū vſuris redde
re: vt q̄cquid ſmone didicerāt opere explerēt. GRE. Si
cut ḡ piculū doctoꝝ aſpicit: ſi dn̄icā pecuniā teneat: ita
⁊ auditoꝝ q: cū vſuris ab eis exigit qd̄ audierūt: vt. ſ. ex
eo qd̄ audiunt ēt ſtudeāt intelligere nō audita. ORI. Nō
aūt ꝯfeſſus ē dn̄s ſe eſſe duꝝ ſicut ille arbitrabat: ceteris
aūt eius ſermonibus ꝯceſſit. Sꝫ vere durus ē q̄ his miſe
ricordia dei abutunt ad negligētiā ſuā nō ad ꝯuerſionē.
GRE. Pigrū vero ſuū qua ſnia dn̄s feriat audiamus
Tollite itaqꝫ ab eo talentū: ⁊ date ei qui hꝫ decē talenta.
ORI. Pōt quidē dn̄s ſue diuinitatis v̄tute auferre ſuffi-
cientiā ab eo qui pigrius ē ea vſus: ⁊ dare ei q̄ eā multi-
plicauit. GRE. Opportunū aūt videbat vt ei potius qui
duo ꝙ qui quinqꝫ talēta accepat daret: il i. n. dari debuit
qui minus habebat: ſed cū ꝑ quinqꝫ talēta exterioꝝ ſcia
deſignet. Per duo aūt itellectus ⁊ operatio: plus habuit
qui duo ꝙ̄ qui quinqꝫ talenta acceperit: q: qui per talenta
quinqꝫ exterioꝝ adminiſtrationē meruit ab itellectu eter
noꝝ adhuc vacuus fuit. Unū ḡ talentū ꝑ qd̄ itellectum ſi
gnificari dixim⁹: illi dari debuit qui bene exteriora q̄ ac-
ceperat miniſtrauit qd̄ quotidie in ſcā eccleſia cernimus
vt ēt de interna intelligētia polleāt qui exteriora fideliter
adminiſtrāt. HIE. Uel dat ei qui. x. talenta fecerat vt in
telligamus lꝫ eq̄le ſit dn̄i gaudiū in vtriuſqꝫ labore: eius
ſ. qui quinqꝫ ⁊ qui duo duplicauit: tñ maius deberi ꝑmiū
ei qui plus in dn̄i pecunia laborauit. GRE. Generalis ēt
mox ſnia ſubdit qua dī. O i. n. ha. da. ⁊ abūda. ei aūt qui
nō hꝫ: ⁊ qd̄ vī hēc auferet ab eo. Quiſquis aūt charitatē
hꝫ: alia ēt dona ꝑcipit: quiſquis aūt charitatē nō hꝫ: etiā
dona q̄ percepiſſe videbat amittit. CHRY. in ho. Qui
ēt grām ſermonis ⁊ doctrine ad proficiēdū hꝫ: nō vtens
ea gratiā ꝑdit. qui aūt ſtudiū adhibet: ampli⁹ attrahit do
nū. HIE. Multi ēt cū ſint ſapiētes nāliter: ⁊ habeāt acu
men ingenij ⁊ fuerint negligentes: ⁊ deſidia bonū nāe cor
ruperint: ad ꝯparationē eius qui paululū tardior labore
⁊ induſtria ꝯpenſauit qd̄ minus hūit: ꝑdūt bonū nature:
⁊ premiū qd̄ eis fuerat repromiſſū vidēt trāſire ad alios
Pōt ēt ſic intelligi: Ei qui fidē hꝫ ⁊ bonā in dn̄o volunta
tem: ēt ſi quid minus vt hō in opere habuerit: dabit a bo
no iudice. Qui aūt fidē nō habuerit: ēt ceteras v̄tutes q̄s
videbat nāliter poſſidere ꝑdet. Elegant inquit: Qd̄ vī ha
bere auferetur ab eo. quicq̄d. n. ſine fide xp̄i ē: nō ei debꝫ
imputari qui male eo vſus ē: ſed illi qui ēt malo ſeruo na
ture bonū tribuit. GRE. Uel quiſquis charitatē nō hēt:
ēt ea q̄ percepiſſe videbat amittit. HILA. Habētibus ēt
vſuꝫ euangelioꝝ ⁊ legis honor reddit: nō habentib⁹ aūt
fidē xp̄i ēt qd̄ ex lege ſibi ēē videbat honoris auferetur.

CHR. i ho. Seru⁹ aūt mal⁹ nō ſolū dāno punit: ſꝫ ēt ito-
lerabili pena ⁊ cū pena accuſabili denūciatiōe. Un̄ ſeqt.
Et inutilē ſeruū ejicite i tenebras exteriores. ORI. Ubi. ſ.
nulla illuminatio ē forſitā nec corporalis: nec ē reſpectio
dei illic: ſed quaſi indignis ſpeculatione dei qui talia pec
cauerūt: ꝯdēnant in his q̄ exteriores tenebre appellātur.
Legimus ēt aliquē ante nos exponētē de tenebris abyſſi
q̄ eſt extra mūdū: ⁊ quaſi indigni toto mundo in abyſſuꝫ
illā foras ejiciant in qua ſūt tenebre nemine eas illuminā
te. GRE. Et ſic per penā in tenebras exteriores cadet: q̄
per ſuā culpā ſponte in iteriores tenebras decidit. HIE.
Quid ſit autē fletus ⁊ ſtridor dentium ſupra diximus.
CHRY. in ho. Uide aūt q: nō ſolū qui rapit aliena: aut
qui mala operat punit vltima pena: ſed ēt qui bona non
facit. GRE. Habēs igitur itellectū curet oīno ne taceat:
habēs reꝝ affluentiā a miſericordia nō torpeſcat. habēs
artē q̄ regit: vſum illius cū proximo ꝑciat: habēs loquen
di locū apud diuitē ꝓ pauperibus intercedat. Talēti. n.
noie cuilibet reputabit: qd̄ vl' minimū accipiet. ORI. Si
aūt diſplicet tibi quod dicitur: ſi propter quod non docu
it quis iudicat recordare illud apoſtoli: Ue mihi eſt: ſi nō
euangelizauero.

Cū aūt venerit fili⁹ hoīs i maieſtate ſua ⁊ oēs an
geli cū eo: tūc ſedebit ſup ſedē maieſtatis ſue. ⁊ cō
gregabūt añ eū oēs gētes: ⁊ ſepabit eos ab iuicē: ſi
cut paſtor ſegregat oues ab hedis. Et ſtatuet oues
qdē a dextris: hedos āt a ſiniſtris. Tūc dicet rex his
q a dextris ei⁹ erūt. Uēite bn̄dicti p̄ris mei: poſſide
te patuꝫ vobis regnū a ꝯſtitutōe mūdi. Eſuriui. n.
⁊ dediſtis mihi mādu care. Sitiui ⁊ dediſtis mihi
bibere. Hoſpes erā ⁊ collegiſtis me. Nud⁹ ⁊ opui
ſtis me. Infirmus ⁊ viſitaſtis me. In carcer' erā ⁊
veniſtis ad me. Tūc rn̄debūt ei iuſti: dicētes: Dn̄e
qn̄ te vidim⁹ eſurietē ⁊ pauim⁹: ſitiētē ⁊ dedim⁹ tibi
potū? Qn̄ aūt te vidim⁹ hoſpitē ⁊ collegim⁹ te aut
nudū ⁊ cooperuimus te? Aut qn̄ te vidimus infir
muꝫ: aut in carcere: ⁊ venimus ad te. Et rn̄dēs rex
dixit illis: Amē dico vob q̄ꝫdiu feciſtis vni de his
fratribus meis minimis: mihi feciſtis. Tunc dicet
⁊ his q a ſiniſtris erūt: Diſcedite a me maledicti in
ignē eternuꝫ: q paratus ē diabolo ⁊ angelis eius.
Eſuriui. n. ⁊ nō dediſtis mihi mādu care. Sitiui:
⁊ nō dediſtis mihi potū. Hoſpes erā: ⁊ non colle
giſtis me. Nud⁹ ⁊ nō opuiſtis me. Infirm⁹ ⁊ i car
cere: ⁊ nō viſitaſtis me. Tūc rn̄debūt ei ⁊ ipſi dicē
tes: Dn̄e qn̄ te vidim⁹ eſurientē: aut ſitiētē: aut ho
ſpitē: aut nudū: aut īfirmū: aut i carcere: ⁊ nō mini
ſtrauim⁹ tibi? Tūc rn̄debit illis dicēs. Amē dico
vobis: q̄ꝫdiu non feciſtis vni de minorib⁹ his nec
mihi feciſtis.

RABA. Poſt parabolas de fine mundi: exequit dn̄s
modū futuri iudicij. CHRY. in ho. Eſt aūt hec pars de
lectabiliſſima quā ꝯtinue i aīo vertentes cū ſtudio audi-
amus ⁊ oī ꝯpunctiōe: nā ⁊ ipſe xp̄s terribilius ⁊ lucidius
hūc pertractat ſmonē. Jccirco nō dicit de cetero: Simile
factū ē regnū celoꝝ: ſed reuelate ſeipꝫ oſ̄dit dicēs. Cū aūt
ve. fi. ho. in maieſtate ſua. HIE. Poſt biduū q̄dē paſcha
facturus ⁊ tradēdus cruci ⁊ illudendus ab hoībus: recte
ꝓmittit gloriā triumphātis: vt ſecutura ſcandala pollici-
tationis ꝑmio ꝯpenſaret. Et notādū ꝙ qui i maieſtate cer
nendus ē: filius hoīs ſit. AUG. ſup ioannē. In forma. n.
humana videbūt eū impij: videbunt ⁊ ad dexterā poſiti.

In iudicio.n.apparebit in forma quā ex nobis accepit:
ſ; poſtea futur⁊ ē vt videat in forma dei:quā ſciūt omnes
fideles. REMI. Deſtruit aūt his vbis illo⁊ erro2 q̄ di
xerūt dn̄; nō in eadē forma ſui manere:maieſtatē autem
appellat diuinitatē q̄ equalis ē p̄ri ⁊ ſpūiſcō. ORI. Uel
q2 cū glīa huc reuertet:vt corpus eius ſit q̄le fuit cū tranſ
figuratus fuit in monte.ſedes aūt ei⁹ aut q̄dā pfectiores
ſcō⁊ dicunt:de q̄b⁹ ſcriptū ē. Qm̄ illic ſederūt ſedes i iu
dicio.aut q̄dā vtutes angelice de q̄bus dī. Siue throni ſi
ue dn̄atiōes. AVG.xx.de ci.dei: Deſcēdit.n. cū angelis
quos aduocauit de ſupernis locis ad faciēdū iudicium.
Unde dī: Et oēs angeli eius cū eo. CHRY.i ho. Oēs
n.angeli cū ipo aderūt teſtātes ⁊ ipi quātū adminiſtraue
rūt miſſi a dn̄o ad hoīu; ſalutē. AVG.d̄ pn̄ia. Uel ange
lo⁊ noīe ſignificauit hoīes q̄ cū xpo iudicabūt. Angeli
n.nuncij ſunt. Nūcios aūt rectiſſime accipimus oēs qui
ſalutē celeſtē hoībus nunciauerūt. Sequit. Et ↄgre.añ eū
om.gen. REMI. His verbis vera hoīs futura demōſtra
tur reſurrectio. AVG.xx.de ci dei: Hec aūt ↄgregatio p
miniſteriū angelicū fiet:q̄bus in pſalmo dī: Cōgregate il
li ſcōs eius. ORI. Uel nō localiter intelligamus q̄ cō
gregabunt añ eū oēs gētes: ſed q2 iā nō erunt diſperſe in
dogmatibus falſis ⁊ multis de eo. Manifeſta.n. fiet di
uinitas xpi:vt nō ſolū nullus iuſto⁊: ſed nec aliquis pec
cato⁊ ignoret. Nō.n.in aliquo loco apparebit filius dei
⁊ i altero nō apparebit:ſicut ipe ſ; ↄpatione fulguris vo
luit demōſtrare:q̄ diu ḡ iniqui nec ſe cognoſcūt nec xpm
vel iuſti p ſpeculū in enigmate vidēt:tādiu nō ſūt ſegrega
ti boni a malis. Cū aūt pp manifeſtationē filij dei oēs ad
intellectū venerint ſuū:tunc ſaluator ſegregabit bonos a
malis.vnde ſequitur: Et ſepa.eos ab in.ſic pa.ſegre.oues
ab hedis. Et peccatores cognoſcēt ſua delicta:⁊ iuſti ma
nifeſte videbūt ſemina iuſticie ſue ad q̄le; eos pduxerint
finē. Oues aūt dicti ſūt qui ſaluant pp māſuetudinē quā
didicerūt ab eo qui dicit. Diſcite a me q2 mitis ſum.⁊ pp
qd̄ vſq; ad occiſionē pati fuerūt venire imitātes xpm:q̄
ſicut ouis ad occiſione; ductus ē. Edi aūt dicunt mali:q̄
aſpera ⁊ dura ſaxa aſcēdūt:⁊ p precipicia eo⁊ incedunt.
CHRY.i ho. Uel hos vocat hedos:illos autē oues:vt
ho⁊ infructuoſitatē oñdat:nullus.n.fit ab hedis fructus
Ho⁊ aūt vtilitatē:multus.n.ē ouiu; fruct⁹:⁊ a lana ⁊ a
lacte ⁊ a fetibus qui parturiunt.noīe aūt ouis i ſcripturis
diuinis ſimplicitas ⁊ innocētia ſolet deſignari. Pulchre
ḡ in hoc loco p oues electi deſignant. HIE. Hedus autē
laſciuū ē aīal:⁊ feruēs ſemp ad coitū:⁊ ſem per p pecca
tis offert in lege:nec dicit capras q̄ poſſūt hēe fetus:⁊ ton
ſe egrediūtur de lauacro. CHRY.in ho. Deide ſegregat
eos ēt ſitu. Nā ſequit: Et ſtatuet oues quidē a dextris:he
dos aūt a ſiniſtris. ORI. Sci.n.q̄ dextera opera operati
ſūt acceperūt p mercede ſuo⁊ dextero⁊ dexterā regis
i qua requies ⁊ gloria ē. Mali vero pp opera ſua peſſima
⁊ ſiniſtra ceciderūt in ſiniſtrā.i.in triſticiā tormēto⁊. Se
quit: Tūc di.rex eis q̄ a dextris ei⁹ erūt: Uenite.vt q̄cq̄d
minus fuerit eis cū pfectius vniti fuerūt xpo:ↄſequātur
Addit aūt: Bn̄dicti p̄ris mei.vt eminētia bn̄dictiōis eo⁊
manifeſtet:q2 prius bn̄dicti ſunt a dn̄o q̄ fecit celū ⁊ terrā
RABA. Uel vocant benedicti q̄bus p bonis meritis de
betur eterna bn̄dictio. Patris aūt ſui dicit eē regnū:quia
ad eū refert ptātem regni a quo ipe rex ē genitus. vnde p
auctoritatē regiā qua ipe ſolus exaltabit in die illa pferet
iudicij ſniam.vn̄ ſignāter dī. Tūc dicet rex. CHRY.in
ho. Nota aūt q̄ nō dixit accipite:ſed poſſidete ſiue here
ditate:ſicut familiaria bona ſiue paterna ſicut veſtra vo
bis antiquitus debita.vn̄ dī: Para.vo.reg.a ↄſti.mundi
HIE. Hec aūt iuxta pſciētiā dei accipienda ſūt:apō quē
futura iā facta ſūt. AVG.xx.de ci.dei: Excepto aūt illo
regno de quo in fine dicturus ē: Poſſi.para.vo.reg. lic;
longe ipari mō:ēt pſens eccleſia dī regnū eius in quo ad
huc cū hoſte ↄfligit:donec veniat ad illud pacatiſſimu;
regnū vbi ſine hoſte regnabitur. AVG.de pn̄ia: Sz di
cet aliquis regnare nolo:ſufficit mihi ſaluū eē:in quo pri
mū eos fallit:q2 eo⁊ nec ſalus ē vlla quo⁊ iniquitas per
ſeuerat:deinde ſi ē aliqua dr̄ia inter regnātes ⁊ nō regnā
tes:o; tn̄ vt in vno regno ſint oēs:ne in hoſtiū aut aliorū
numero deputent:⁊ ceteris regnātib⁹ ipi pereāt. Oēs.n.
romani:romanū regnu; poſſidēt:q̄uis nō oēs in eo re
gnēt. CHRY.in ho. Pro q̄bus ḡ ſci celeſtis regni bona
accipiāt:manifeſtat cū ſubdit: Eſuriui ⁊ dediſtis mihi mā
ducare. REMI. Et notādū q̄ in hoc loco ſex opera mi
ſericordie a dn̄o ↄmemorant:que quicūq; implere ſtuda
erit:regnū a ↄſtitutione mundi preparatū electis pcipere
merebit. RABA. Myſtice aūt qui eſurientē ⁊ ſicientē iu
ſticiā pane verbi reficit:vel potu ſapiētie refrigerat:⁊ qui
errantē p hereſi; vel peccatū in domū mr̄is eccleſie reci
pit ⁊ qui infirmū in fide aſſumit:vere dilectionis obſer
uat iura. GRE.xxv.moraliū. Hi aūt quib⁹ iudex veni
ens in dextera ↄſiſtentiū dicit: Eſuriui.⁊c̄. ſunt qui ex p
te electo⁊ iudicātur ⁊ regnāt:q̄ vite maculas lachrymis
tergūt:qui mala precedētia factis ſequētibus redimentes
q̄cq̄d illicitū aliquādo fecerint ab oculis iudicis elemo
ſyna⁊ ſupductione cooperiunt. Alij vero ſūt q̄ nō iudicā
tur ⁊ regnāt:q̄ ēt precepta legis pfectiōis virtute tranſcē
dunt. ORI. Humilitatis aūt cā laude bn̄ficio⁊ ſuo⁊ īdi
gnos ſe pclamāt:nō obliti eo⁊ q̄ fecerūt: Ipe aūt eis oñ
dit ſuā ↄpaſſionē i ſuis.vn̄ ſequit: Tūc rn̄debūt ei iuſti.d.
Dn̄e qn̄ te vidimus: RABA. Hoc quidē dicūt nō diffi
dentes de vbis dn̄i:ſed ſtupēt de tanta ſublimatiōe ⁊ de
maieſtatis ſue magnitudine. Uel q2 videbit eis puum eē
bonū qd̄ egerant ſm̄ illud apoſtoli: Nō ſunt ↄdigne paſſi
ones huius tp̄is ad futura; gloriā q̄ re uelabit in nobis.
Sequit: Et rn̄dens rex di.eis: Amē di.vo.q̄diu fe.vni d
his fra.meis:mi.feciſtis. HIE. Libera quidē nobis erit
intelligentia:q̄ in oī paupere xps paſceret:ſitiēs potaret
⁊ ſic de alijs.ſed ex hoc q̄ ſequit:q̄diu fe.vni ⁊c̄. non mi
hi vī gn̄aliter dixiſſe de pauperibus:ſed de his qui pau
peres ſpiritu ſūt:ad quos extēdēs manū dixerat:fratres
mei ſūt qui faciūt voluntatē p̄ris mei. RABA. Sz ſi fra
tres eius ſunt:q̄re eos minimos vocat? propter hoc quia
ſunt humiles:q2 pauperes:q2 abiecti. Nō aūt p hos mo
nachos ſolū intelligit qui ad montes ſeceſſerūt:ſed vnum
quēq; fidelē ēt ſi fuerit ſecularis ⁊ fuerit eſuriens aut ali
ud huiuſmodi vult mie procuratione potiri. Fratre; enim
baptiſma facit ⁊ miniſterio⁊ ↄmunicatio. Sequit: Tūc
di.⁊ his q̄ a ſini.erunt: Diſce.a me male.in ignē eter.qui
pp̄a.ē dia.⁊ ange.eius. ORI. Sicut iuſtis dixerat:venite
ita ⁊ iniuſtis diſcedite.nā ppinqui ſunt verbo qui ſeruant
dei mādatū:⁊ vocant vt adhuc ppinquiores efficiantur.
Longe aūt ab eo ſunt ⁊ſi videant ei aſſiſtere qui non faci
unt mandata ipſius pp hoc audiūt. Diſcedite:vt qui mō
vel videntur eē ante eū:poſtea nec videātur. Cōſiderādū
ē aūt qm̄ in ſcis dictū ē:benedicti p̄ris mei. nō aūt nūc dī
maledicti p̄ris mei.nā benedictionis quidē miniſtrator ē
pater.maledictionis aūt vnuſquiſq; ſibi ē auctor:q̄ male
dictione digna ē operatus. Qui aūt recedūt a ieſu:deci
dūt in ignē eternū q̄ alterius ē generis ab hoc igne quem
habemus in vſu. Nullus enim ignis inter hoīes ē eternus
ſed nec multi tp̄is. Et ↄſidera qm̄ regnū q̄dē nō angelis p
paratū dicit. Ignē aūt eternū diabolo ⁊ angelis eius.q2
q̄tū ad ſe hoīes nō ad pditionē creauit peccātes aūt ↄiun
gunt ſe diabolo:vt ſicut q̄ ſaluātur:ſcis angelis coequant
ſic qui pereūt diaboli angelis ↄparant. AVG.xxi de ci.
dei: Ex hoc aūt patet q̄ idē ignis erit hoīu; ſupplicio at
tributus ⁊ demonu;:ſi aūt erit corporalis tactu noxius:
vt eo poſſint corpora cruciari:quō in eo erit pena ſpiritu
um maligno⁊:niſi q2 ſunt quedā demonib⁹ corpora:ſic
q̄buſdā viſum eſt ex iſto aere craſſo ⁊ humido. Si aūt ali
quis nulla habere demones corpora aſſerat nō ē de hac
re contentioſa diſputatiōe certādum. Cur.n.nō dicamus

Ca.XXV.

ꝗuis miris tn̄ veris modis etiā spūs incorporeos posse pena corporalis ignis affligi. Si spiritus hominū ꝫ et ipsi ꝓfecto icorporei ⁊ nunc potuerūt ꝯcludi corporalibus mēbris: ⁊ tūc poterunt corpoꝝ suoꝝ vinculis isolubiliter alligari? Adherebūt ergo demōes lꝫ icorporei corporalibꝰ ignibꝰ cruciādi: accipiētes ex ignibus penā: nō dātes ignibus vitā. Ignis aūt ille corporeus erit: ⁊ cruciabit huiusmodi corpora cū spiritibꝰ: demones aūt spūs sine corporibꝰ. ORI. Uel forsitan ignis ille talis substātia ē vt invisibilia ꝯburat: ipe inuisibilis ꝯstituꝰ: sꝫ ꝙ ait apl's: Que vident tpalia sūt: q̄ aūt nō vident eterna. Ne aūt mireris audiēs cē inuisibilē ignē ⁊ punietem: cū videas iterius calorē hoibꝰ accidētē: ⁊ nō mediocriter cruciātē. Sequitur Esuriui.n. ⁊ nō de.mi.mā. scripū ē ad fideles: Uos estis corpus xp̄i. sicut ergo aīa habitās i corpore cū non esuriat qn̄tū ad suā substātiā spiritalē: esurit tn̄ corporis cibū: q꞉ copulata ē corpori suo: sic ⁊ saluator patit᷑ q̄ patit᷑ corpus eius eccl'ia: cū sit ipe ipassibilis. Et hoc ꝯsidera: q꞉ loquēs ad iustos ꝑ singulas spēs eoꝝ bn̄ficia dinumerat. Ad iniustos aūt ꝑscindēs narrationē adunauit vtrūq꞉ dicens: Infir. fui ⁊ i car. ⁊ nō visi. me: qm̄ mīſicordis iudicis erat bn̄facta q̄dē hoiū ꝫ largius ꝑdicare ⁊ ampliare: malefcā aūt eoꝝ trāsitorie memorari ⁊ abbreuiare. CHR. in ho. Intuere aūt q꞉ nō i vno tm̄ vl' duobꝰ sꝫ i oībꝰ mīſicordiā deseruerūt: nō.n. esuriētē solū nō cibauerūt: sꝫ neq꞉ qd̄ leuius erat ifirmū visitauerūt. Et vide qualit᷑ leuia iniungit nō.n. dixit: In carcere erā: ⁊ nō eripuistis me: ifirmus erā ⁊ nō curastis me: sꝫ nō visitastis: ⁊ nō venistis ad me. In esuriēdo ēt nō ꝑciosā petit mēsā ꝫ: sꝫ necessariū cibū. Oia ergo sufficiētia sūt ad penā: primo q̄dē facilitas petitiōis: panis.n. erat. scd̄o miseria eius qui petebat: paup.n. erat. tertio ꝯpassio nāe: hō.n. erat. quarto desideriū ꝓmissionis: regnū.n. ꝓmisit. quinto dignitas eius qui accipiebat. deꝰ n. erat q̄ ꝑ pauperes accipiebat. sexto supabundātia honoris: qm̄ dignatus ē ab hoibus accipe. septimo iusticia dationis: ex suis.n. a nobis accipit: sꝫ ꝯ vniuersa hec homines ꝑ auariciā excecāt. GRE. xxv. mora. Isti aūt q̄bꝰ hoc d꞉: sūt mali fideles q̄ iudicāt ⁊ peūt: nō.n. eoꝝ tūc cā discutit᷑ q̄ ad ꝯspectū districti iudicis iā cū dānatōe sue ifidelitatꝭ accedūt: ꝓfessionē vō fidei retinētes: sꝫ ꝓfessiōis opa nō hn̄tes redarguūt᷑ vt peāt. Isti.n. saltē vba iudicis audiūt: q꞉ eiꝰ fidei saltē verba tenuerūt. Illi in dānatione sua eterni iudicis nec vba suscipiūt: q꞉ eiꝰ reuerētiam nec verbotenus suare voluerūt: nā ⁊ pnceps terrenā remp. regēs: aliter punit ciuē iteriꝰ delinquētē: atq꞉ aliter hostē exterius rebellātē: in illo.n. iura sua ꝯsulit: ꝯ hostē vō bellū mouet: ⁊ de pena eiꝰ q̄d lex hēat nō reqrit. CHRY. i ho. Uerbis aūt iudicis redargui: cū māsuetudine loquūtur. Sequitur.n. Tūc rn̄. ei ⁊ ipi di. Dn̄e qn̄ te vidimus: ORI. Cōsidera ꝙ iusti imorant᷑ i vno q̄q꞉ vbo: iniusti aūt nō ita ꝑ singula sꝫ cursim dicūt: qm̄ ꝓpriū ē iustoꝝ bn̄fcā sua relata sibi in facie diligēter ⁊ ꝑ singula refutare cā humilitatis: maloꝝ aūt hoiū ꝫ ē culpas suas excusatiōis cā aut nullas eē ōndere: aut leues ⁊ paucas: sed ⁊ rn̄sio xp̄i hocip̄ꝫ signat. vn̄ sequit᷑: Tūc rn̄. il. di. Amē di. vo. Uolēs n. iustoꝝ bn̄fcā ōndere grādia: pctōꝝ aūt culpas nō grādes. ad iustos q̄dē dicit: Ex eo qd̄ fecisti vni ex minimis meis fratribꝰ. ad iniustos aūt nō adiecit fratribꝰ: reuera n. fratres eiꝰ sūt q̄ ꝑfecti sūt. Gratiꝰ ē aūt apud deū opus bonū qd̄ fit in sanctioribꝰ q̄ in minus scīs: ⁊ leuior culpa ē negligere minus sctōs q̄ sanctiores. AUG. xx. de ci. dei. Nūc aūt de nouissimo iudicio agit᷑ qn̄ xp̄s de celo venturus ē: viuos ⁊ mortuos iudicaturꝰ: diuini iudicij vltimū hūc diē dicimus. i. nouissimū tp̄s. nā ꝑ quot dies istud iudiciū ꝓtendat᷑ incertū ē: sed scripturaꝝ sctāꝝ more dies poni solet ꝓ tp̄e. Ideo aūt dicimus vltimū iudiciū vl' nouissimū: q꞉ ⁊ nūc iudicat: ⁊ ab humani generis initio iudicauit: a ligno vite sepans primos hoies ⁊ angelis peccātibus nō pcens. In illo aūt finali iudicio simul ⁊ hoies ⁊ angeli iudicabunt᷑: fiet.n. virtute diuina vt cuiq꞉ opa sua vel bona vel mala cūcta in memoriā reuocentur: ⁊ mentis intuitu mira celeritate cernantur: vt accuset vel excuset scientia conscientiam.

Et ibūt hi i suppliciū eternū: iusti āt i vitā eternā.

AUG. de fide ⁊ operibus: Nōnulli seipos seducūt dicētes ignē eternū nō dictū ipāꝫ penā eternā. Hoc ꝓuidēs dn̄s sniam suā ita ꝯclusit dicēs. Et ibūt hi in sup. eter. iusti vero i vi. eter. ORI. Attende qm̄ cū prius dixisset. Uenite bn̄dicti. deide: Discedite maledicti. ꝓpterea ꝙ ꝓpriū boni dei ē primū recordari benefacta bonoꝝ q̄ malefctā maloꝝ: hic prius noiat penā: deinde vitā bonoꝝ: vt primū q̄ timoris sunt euitemus mala: postea q̄ honoris sūt appetamus bona. GRE. xxv. mo. Si ergo tanta pena mulctat᷑ qui nō dedisse ꝯuincit᷑ qua pena feriēdus ē qui redarguit᷑ abstulisse aliena? AUG. xix. de ci. dei: Est aūt vita eterna summū ꝫ bonum nr̄um ⁊ finis ciuitatꝭ dei: de quo fine dicit apl's: Finē vero vitā eternā. Sed rursus q꞉ vita eterna ab his qui familiaritatem nō hn̄t cū scripturꝭ scīs pōt accipi ēt in vita maloꝝ ꝑꝑ aīe imortalitatē: vel ꝑꝑ iterminabiles penas ipioꝝ ꝓfecto finis ciuitatis huiꝰ in quo sūmū ꝫ habebit᷑ bonū: vel pax i vita eterna vl' vita eterna i pace dicēdus ē vt ab oībus possit intelligi. AUG. i. de tri. Qd̄.n. dixit dn̄s famulo suo moysi. Ego sū q̄ sū ꝫ: hoc ꝯtēplabimur cū viuemus in eternū. Ita.n. dn̄s ait: Hec ē vita eterna: vt cognoscāt te verū deū. Hec.n. nobis ꝯtemplatio ꝓmittit᷑ actionū oīum finis: atq꞉ eterna ꝑfectio gaudioꝝ de qua dicit ioannes: Uidebimus eū sicuti ē. HIE. Prudēs aūt lector intēde ꝙ ⁊ supplicia eterna sunt: ⁊ vita ꝑpetua metū deinceps nō habeat ruinaꝝ. GRE. xxxiij. mo. At inquiūt iō peccātibus minatus est vt eos a pctīs ꝯpesceret: q̄bus rn̄demus si falsa minatꝰ ē vt iniusticiam corrigeret: ēt falsa ꝓmiserat vt ad iusticiā ꝓuocaret. ⁊ sic dū satagūt deū ꝓhibere misericordē: nō verent᷑ predicare fallacē. at inquiunt sine fine puniri nō debet culpa cū fine. q̄bus rn̄demus ꝙ recte diceret: si iudex iustus nō corda hoium: sed facta pensaret. Ad districti ergo iudicis iusticiam ꝑtinet: vt nunq̄ careāt supplicio q̄ꝝ mēs i hac vita nunq̄ voluit carere pctō. AUG. i. de ci. dei. Nullius ēt legis iusticia attēdit: vt tanta mora tp̄is q̄sq꞉ puniat᷑: q̄ta vn̄ puniret᷑ admisit. Nullus.n. extitit q̄ cēseret tā cito nocētium finiēda eē tormenta: q̄ cito factū ē homicidiū vel adulteriū. Qui vero ꝓ aliquo grādi crimine morte mulctat᷑: nūquid morā q̄ occidit᷑ eius suppliciū leges existimāt: ⁊ nō ꝙ eū in sempiternū auferāt a societate viuētiū? Iam vero dānū: ignominia: exiliū: suitus: cū plerūq꞉ sic infligunt᷑ vt nulla venia relaxent᷑: nōne ꝓ huiꝰ vite modo silia penis vident᷑ eternis? Ideo quippe eterna eē nō pn̄t: q꞉ nec ipsa vita q̄ his plectit᷑ porrigit᷑ in eternū. Sꝫ inquiūt. Quō ergo verū ē qd̄ ait xp̄s. In qua mensura mensi fueritis: remetiet᷑ vobis: si tpale pctm̄ supplicio punit᷑ eterno? nec attēdūt vt ꝑꝑ equale tp̄is spaciū: sed ꝑꝑ vicissitudineꝫ mali. i. vt q̄ mala fecerit mala paciat᷑ eandē dictā mēsurā fuisse. Factꝰ ē aūt hō malo dignus eterno: qui hoc i se pemit bonū qd̄ esse posset i eternū. GRE. xxxv. mo. At inquiūt: Nullus iustus crudelitatibus pascit᷑: ⁊ delinquēs suꝰ a iusto dn̄o iccirco cedi ꝑcipit᷑: vt a neq̄tia corrigat᷑. Iniqui aūt gehenne ignibꝰ traditi: quo fine semp ardebūt? Quibꝰ rn̄demꝰ ꝙ oīpotens deus q꞉ pius ē miseroꝝ cruciatu nō pascit᷑: q꞉ aūt iustus ē: ab iniquoꝝ vltione nō sedat᷑: ⁊ tn̄ ad aliq̄d iniqui semp ꝯcremātur: vt. s. iusti tāto in eternū magis diuine grē debitores se eē cognoscāt: q̄to i eternū mala puniri ꝯspiciūt: q̄ eiꝰ adiutorio vitare potuerāt. AUG. xxi. li. de ci. dei: Sꝫ nullū ē iquiūt corpꝰ qd̄ dolere possit: mori nō possit. Necesse ē aūt vt viuat dolens: nō ē necesse vt occidat dolor: q꞉ nec corpora ista mortalia oīs dolor occidit. Et vt dolor aliquis possit occidere illa cā ē: qm̄ sic connexa ē aīa huic corpori: vt sūmis doloribꝰ cedat atq꞉ discedat: tūc aūt tali corpori aīa ⁊ eo connectit᷑ modo vt

ſcipuli aut ſenſerũt hoc: aut dixerunt: aut eis iuda dicēte
pſuaſũ ſit: atq; diuꝫ volũtatē mattheus ⁊ marcus ēt v̄bis
expſſerit. ſꝫ iudas ꝓptea dixerat q: fur erat: ceteri vo pp
paupuꝫ curā. Joānes aũt de ſolo illo id ꝯmemorare vo
luit cuius ex hac occaſiōe furādi ꝯſuetudīcꝫ credidit imi
tādā. CHRY. i ho. Diſcipuli ḡ ita exiſtimabant: ſꝫ dn̄s
mētē mulieris vidēs pmittit. multa. n. erat ei⁹ religio ⁊ in
effabile ſtudiũ: icccirco ꝯdeſcēdēſ ꝯceſſit ſup caput ſuũ vn
guētũ efundi. Sicut. n. pr̄ ei⁹ odorē victime ⁊ fumũ patie
batita ⁊ xp̄s mlr̄em deuote vngētē: cui⁹ diſcipuli mentē
neſciebāt qrelā faciētes. vñ ſeq̄tur. Sciēs āt ieſus ait illis
Quid mo. eſ. huic mu. RE. p qd̄ aperte oñdit ꝙ apl̄i qd
moleſte locuti fuerāt aduerſus eā. Pulchre autem ſubdit
Opus bo. ope. ē i me. Ac ſi di. Nō ē pdicio vnguēti ſicut
vos dicitis: ſꝫ opus bonũ. i. pietatis ⁊ deuotōis obſeqũ
CHRY. in ho. Jō aũt nō ſimplr̄ dixit: Bonũ op⁹ opata
ē i me: ſꝫ pus poſuit: Quid moleſti eſtis huic mulieri: eru
diēs nos qd̄cũq; gerit̄ bonũ a q̄cũq;: ⁊ ſi nō valde diligen
ter fcm̄ fuerit: ſuſcipere ⁊ augere ⁊ fouere ⁊ nō ex pn̄cipio
oēꝫ diligētiā expetere. Quiſq̄s. n. eũ iterrogaſſet añq̄ fe
ciſſet hoc mlr̄: nō mādaſſet hoc fieri: ſꝫ poſt effuſũ vnguē
tũ nō hēbat locũ diſcipuloꝝ icrepatio: ⁊ iō ip̄e vt nō ob
tũderet deſideriũ mlr̄is: oīa hec i ꝯſolatōeꝫ mlr̄is dixit.
Seq̄t: Nā pau. ſp ha. vo. RE. Oñdit. n. dn̄s his v̄bis q̄ſi
ex q̄dā rōne: qm̄ nō erat illi culpādi q̄ ſibi adhuc i morta
li corpe ꝯuerſāti: aliq̄d d ſuis facultatib⁹ miſtrarēt: cũ pau
pes ſp hn̄di eēnt i eccl̄ia: qb⁹ fideles cũ vellēt bn̄facē poſ
ſent: ip̄e vo breui tpe corporalit̄ māſur⁹ erat cũ eis. vñ ſe
quit̄: Me āt nō ſp hēbitis. HIE. Quer̄ āt h qd̄: qre dn̄s p⁹
reſurrectōeꝫ dixerit ad diſcipulos: Ecce ego vobiſcũ ſuꝫ
vſq; ad ꝯſũmatōeꝫ mũdi: ⁊ nũc loq̄t: Me āt nō ſp hēbitis
Sꝫ mihi v̄r i hoc loco d p̄ntia dicere corpali: ꝙ neq̄q̄ cũ
eis ita futur⁹ ſit p⁹ reſurrectionē q̄uo nũc i oī ꝯuictu ⁊ fa
miliaritate. RE. Vel ſoluit̄ ita vt itelligat̄ ꝙ ſoli iude di
ctũ ſit: ſꝫ iō nō dixit: hētis ſꝫ hēbitis: q: i pſona iude oib⁹
imitatorib⁹ illi⁹ dcm̄ ē. Jō āt dicit: Nō ſep: cũ nec ad tp̄s
hēant: q: mali vidēt̄ hēre xp̄ꝫ i p̄nti ſclo qn̄ miſcent ſe mē
bris xp̄i: ⁊ accedũt ad mēſā ei⁹ ſꝫ ñ ſp ſic hēbũt: qn̄ ſolis ele
ctis dictur⁹ ē: Uenite bn̄dicti p̄ris mei. Seq̄t: Mit. n. hec
vn. hoc i cor. me. ad ſepe. me fe. Cōſuetudo erat illi⁹ ppl̄i
vt corpora mortuoꝝ diuerſ aromatib⁹ ꝯdirēt̄ q̄ten⁹ diu
ti⁹ illeſa ꝯſuarēt̄. Et q: futuꝝ erat vt hec mlr̄ corpus dn̄i
mortuũ vellet pungere: ⁊ tn̄ nō poſſet: q: reſurrectōe anti
ciparet̄: iccirco diuina ꝓuidētia actũ ē vt viuũ dn̄i corp⁹
pungeret. hoc ē ḡ qd̄ dicit. Mit. hec. i. cũ hec mlr̄ corpus
meũ viuũ pũgēt: me moritũꝝ ⁊ ſepeliēdũ oñdit. CHR.
i ho. Q: ḡ ſepulchꝝ ⁊ mortē ꝯmemorauerat vt nō videat̄
i triſticiā mittere mulierē: rurſus eā ꝯſolat̄ p ea q̄ ꝯſequũt̄
Amē di. vo. vbicũq; p̄di. fu. RABA. i. i q̄cũq; loco dila
tabit̄ eccl̄ia p totũ mũdũ dicet̄: ⁊ ꝙ hoc fec. iſtō ⁊ apposi
tũ notat ꝙ ſicut iudas ꝓdicēs adept⁹ ē pfidie ifamia: ſic ⁊
iſte pie deuotōis gl̄iaꝫ. HIE. Attēde noticiā futuroꝝ ꝙ
paſſurus poſt biduũ ⁊ moriturus: ſciat euangeliũ ſuũ in
toto orbe celebrandũ. CHRY. in ho. Ecce aũt ꝙ dixit:
factũ ē: ⁊ vbicũq; terraꝝ abieris: videbis hāc mulierem
famoſā effectā qd̄ virtus p̄dicētis efficit. Et regũ q̄dē mul
toꝝ ⁊ ducũ victorie ſilent̄: ⁊ multi qui ciuitates ꝯſtruxe
rũt: ⁊ gētes multas ſuituti ſubegerũt: neq; ex auditu neq;
ex noīe ſũt cogniti. quoniam aũt hec mlr̄ oleuꝫ effudit in
domo leproſi cuiuſdā. xij. viris p̄ntibus: hoc oēs ꝯcinũt
p orbē terraꝝ: ⁊ tp̄s tantũ ptrāſijt: ⁊ memoria eius qd̄ fa
ctũ ē nō ē tabefacta. Sꝫ q̄re nihil ſpāle ꝓmiſit mulieri: ſꝫ
ſempiternā memoriā: q: ex his q̄ dixit intelligi potuit. Si
n. opus bonũ fecit: manifeſtũ ē ꝙ ⁊ mercedē dignā ſuſci
piet. HIE. Myſtice aũt paſſurus p oī mundo morat̄ in
bethania in domo obediētie: q̄ quodā fuit ſimonis lepro
ſi. Simon q̄ ip̄e obediēs di: q̄ iuxta aliā intelligētiā mũ
dus interpretari pōt: in cuius domo curata eſt eccleſia.
ORI. Oleũ aũt vbiq; in ſcripturis aut opus mīe intelli
gitur: quo lucerna verbi enutriti clareſcit: aut doctrina
cuius auditu verbũ fidei quod ē acceſum nutritur. Gene
raliter ḡ omne quo quis vngitur oleũ appellatur. olei aũt
aliud ē vnguentũ. iteꝫ vnguenti aliud ē precioſum: ſic oīs
actus iuſtus opus bonũ dicitur. Operis aũt boni aliud
eſt qd̄ facimus pp hoīes vel ſꝫ hoīes: aliud qd̄ pp deum
⁊ ſm deũ. Jtē hoc ipſum qd̄ facimus pp deũ: aliud proſi
cit ad vſuꝫ hoīum: aliud tm̄ ad gloriā dei vt puta aliquis
benefacit hoī nāli iuſticia motus: ñ pp deũ: quo faciebāt
interdũ ⁊ gentes opus. illud oleũ eſt vulgare non magni
odoris: ⁊ ipſum tn̄ acceptabile apud deũ: qm̄ vt dicit pe
trus apud clementē. Opera bona q̄ fiunt ab infidelibus
in hoc ſeculo eis ꝓſunt: nō in illo ad cōſequēdũ vitā eter
nā: q̄ aũt pp deũ faciunt: magis illis in illo ſeculo proficit
hoc ē vnguentũ boni odoris: Sed aliud fit ad vtilitatem
hoīuꝫ: vtputa elemoſyna ⁊ cetera huiuſmōi hoc q̄ facit i
xp̄ianos: pedes dn̄i vngit: q: ip̄i ſunt dn̄i pedes qd̄ preci
pue ſolēt facere penitentes ꝓ remiſſiōe pctōꝝ ſuoꝝ. Qui
aũt caſtitati ſtudet ⁊ in ieiunijs ⁊ in orōibus pmanet: ⁊ ce
teris q̄ tm̄ ad gl̄iam dei ꝓficiũt: hoc ē vnguentũ qd̄ vngit
dn̄i caput: ⁊ hoc ē vnguētum precioſum ex cuius odore
tota replet̄ eccleſia. ⁊ hoc ē opus ꝓpriũ nō penitentiũ ſꝫ
pfectoꝝ: aut doctrina que neceſſaria ē hoībus: hoc ē vn
guentũ quo pedes dn̄i vngunt̄. Agnitio aũt fidei q̄ ad ſo
lũ ptinet deũ ē vnguentũ quo vngit̄ caput xp̄i: quo cōſe
pelimur xp̄o per baptiſſimũ in mortē. HILA. Mulier
aũt hec in prefiguratione plebis gentiuꝫ ē q̄ in paſſiōe xp̄i
gl̄iaꝫ deo reddidit. Caput. n. ei⁹ punxit: caput aũt xp̄i de⁹
ē: nā vnguētũ boni operis eſt fructus: ſꝫ diſcipuli fauore
ſaluādi iſrael vēdi hoc i vſuꝫ paupeꝝ dicũt debuiſſe: pau
peres aũt iudeos fide indigētes: inſtictu ꝓphetico nũcu
pāt: q̄bus dn̄s ait plurimũ eē tp̄is quo hēre curā paupuꝫ
poſſent. Ceteꝝ nō niſi ex precepto ſuo ſalutē gētib⁹ poſſe
preſtari: q̄ ſecum infuſo mulieris huius vnguēto ſit ꝯſe
pulte. q: regnātio nō niſi cũ mortuis i baptiſmi profeſſiōe
reddetur. ⁊ icccirco vbi predicabitur hoc euangelium nar
rabitur opus eius: quia ceſſante iſrael: euangelij gloria fi
de gentium predicatur.

Tũc abijt vnus de duodeciꝫ q̄ dicebatur iudas
ſcarioth: ad principes ſacerdotũ: ⁊ ait illis: Quid
vultis mihi dare ⁊ ego vobis eũ tradā. At illi con
ſtituerunt ei triginta argenteos. Et exinde quere
bat opportunitateꝫ vt eum traderet.

GLO. Poſita occaſione ꝓditionis: ꝯſter de ꝓditiōe
iude agit euangeliſta. vnde dicit: Tunc abi. vnus de. xij.
CHRY. in home. Tunc. ſ. quando hoc audiuit: quoniā
predicabitur hoc euangeliũ vbiq; timuit eniꝫ: nam virtu
tis ineffabilis erat qd̄ dictũ eſt. AVGV. de con. euang.
Jta. n. ſermo dirigitur dicente dn̄o: Scitis q: poſt bidu.
paſ. fi. tunc congre. ſunt prin. ſacer. Tũc abi. vnus de. xij.
Jnter illud enim qd̄ dictũ ē: Ne tumultus fieret i populo
⁊ hoc qd̄ dicitur. Tunc abijt vnus de. xij. interpoſituꝫ eſt
illud de bethania qd̄ recapitulando dictũ ē. ORI. Abijt
aũt aduerſus vnũ principē ſacerdotuꝫ q̄ factus fuerat ſa
cerdos in eternũ ad multos principes ſacerdotũ: vt ven
deret precio volentem redimere totũ mundũ. RABA.
Abijt aũt dicit: q: non coactus: non inuitatus: ſed ſponte
ſceleratũ init̄ conſilium. CHRY. in ho. Addit autem:
vnus de. xij. ac ſi diceret: de primo choro coꝝ qui ſubli
miter electi ſunt: ⁊ ad deſignationem eius adiungit: Qui
dicitur iudas ſcarioth. Erat eniꝫ ⁊ alius iudas. REMI.
Scariotha nāq; fuit villa vnde ortus ē iſte iudas. LEO.
pa. in ſer. de paſ. Qui non timoris perturbatione chriſtũ
deſeruit: ſed pecunie cupiditate diſtraxit: amore enim pe
cunie vilis eſt omnis affectio ⁊ anima lucri cupida etiaꝫ
pro exiguo perire non metuit: nullumq; eſt iuſticie in il
lo corde veſtigium: in quo ſibi auaricia facit habitacu
lum. Hic perfidus iudas inebriatus veneno dum ſitit
lucrum